

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολὴ γὰρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σώπα... Διὰ τοῦτο καγὼ ὁ τάλας, δεδοικῶς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

Ἡ «Βαπτισματικὴ Θεολογία» τῶν Οἰκουμενιστῶν κερδίζει συνεχῶς ἔδαφος

Α΄

Τὸ πρῶτον μεγάλο βῆμα διὰ συνύπαρξιν μετὰ αἰρετικῶν*

Ἡ Δήλωσις

διὰ τὴν Ἀμοιβαίαν Ἀναγνώρισιν τοῦ Βαπτίσματος

ΒΗΜΑΤΑ διὰ τὴν πλήρη κατακρήμνισιν τῶν διαφορῶν, τὰς ὁποίας ἔχομεν οἱ Ὁρθόδοξοι ἀπὸ τὰς αἰρέσεις τοῦ Χριστιανισμοῦ, μὲ τελικὸν σκοπὸν τὴν ἀναγνώρισιν τῶν αἰρετικῶν ὑπὸ τῶν Ὁρθόδοξων καὶ τὴν συνύπαρξιν τῆς Ἐκκλησίας μας μὲ «τὰς ἐκκλησίας τους» ἐσημειώθησαν εἰς τὴν Γερμανίαν, εἰς τὴν ὁποίαν προτεστάνται (πολλῶν κατηγοριῶν), Ἀγγλικανοί, Παλαιοκαθολικοί, Ρωμαιοκαθολικοί (Παπικοί), ἡ Αἰθιοπικὴ Ἐκκλησία καὶ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Γερμανίας ὑπέγραψαν *Κείμενον Ἀμοιβαίας Ἀναγνωρίσεως τοῦ Βαπτίσματος*.

Ἀπὸ τὸ κείμενον ἀπουσιάζουν αἱ ὑπογραφαὶ τοῦ Φαναρίου. Καὶ εἶναι παρήγορον ἀκόμη τοῦτο. Προβληματίζει, ὅμως, τὸν πιστὸν λαὸν ἢ συμμετοχὴ καὶ ἢ ὑπογραφή τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Γερμανίας, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν βεβαίως ὅτι τὰ ὅσα μεταδίδονται εἶναι ἀληθῆ. Ἐὰν εἶναι ἀληθῆ, τότε ἔχομεν τὰ πρῶτα βήματα ὑπὸ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας διὰ τὴν συνύπαρξιν τῶν «ἐκκλησιῶν» καὶ τὴν προσχώρησιν εἰς τὴν αἵρεσιν¹.

Τί μετεδόθη

ΣΧΕΤΙΚΩΣ ἐκ τοῦ Μαγδεμβούργου, μετεδόθησαν τὴν 23ην Ἀπριλίου, τὰ ἀκόλουθα:

«Στὶς 29 Ἀπριλίου, ἡ Εὐαγγελικὴ Ἐκκλησία στὴ Γερμανία (EKD), τὸ Γερμανικὸ Ἐπισκοπικὸ Συμβούλιο, ὀρθόδοξες καὶ παλαιοανατολικὲς Ἐκκλησίαι, καθὼς καὶ Ἐλεύθερες Ἐκκλησίαι στὰ ἐδάφη τῆς Γερμανικῆς Συνομοσπονδίας, πρόκειται νὰ ὑπογράψουν, γιὰ πρώτη φορά, μίαν τυπικὴ καὶ σαφῆ δήλωση γιὰ τὴν ἀμοιβαία ἀναγνώριση τοῦ βαπτίσματος ἢ μίαι τῆς ἄλλης. Ἡ ὑπογραφή τῆς συμφωνίας θὰ λάβῃ χώρα στὸ πλαίσιο μιᾶς οἰκουμενικῆς θείας Λειτουργίας, στὶς 29 Ἀπριλίου καὶ ὥρα 17:00, στὸν καθεδρικὸ ναὸ τοῦ Μαγδεμβούργου. Θὰ παραστοῦν ἡγετικοὶ ἐκπρόσωποι τῶν 11 συμμετεχόντων Ἐκκλησιῶν, καθὼς καὶ ὁ προκαθήμενος τοῦ Γερμανικοῦ Ἐπισκοπικοῦ Συμβουλίου καρδινάλιος Κὰρλ Λέμαν. Φιλοξενῶν θὰ εἶναι ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας τῆς ἐπαρχίας τῆς Σαξωνίας, ἐπίσκοπος Ἄξελ Νόακ. Θὰ κηρύξῃ δὲ ὁ ἐπίσκοπος Βάλτερ Κλάιμπερ (τῆς Εὐαγγελικῆς - Μεθοδιστικῆς Ἐκκλησίας).

Ἐδῶ καὶ σχεδὸν 30 χρόνια ὑπάρχουν στὴ Γερμανία μεμονωμένες τοπικὲς συμφωνίες μεταξὺ Ἐκκλησιῶν - μελῶν τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας τῆς Γερμανίας καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν Ἐπισκόπων, πρὸς ἀμφίπλευρη ἀναγνώριση τοῦ βαπτίσματος. Δὲν ὑπῆρξε ὡστόσο μέχρι τώρα μιὰ συμφωνία στὸ ἐπίπεδο τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας τῆς Γερμανίας ἢ τοῦ Γερμανικοῦ Ἐπισκοπικοῦ Συμβουλίου. Τὸν Μάϊο τοῦ 2002 ξεκίνησε ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Παπικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴν προώθηση τῆς ἐνότητος τῶν Χριστιανῶν, καρδινάλιο Βάλτερ Κάσπερ, ἡ πρωτοβουλία, νὰ ἀσχοληθοῦν στὰ ἐπισκοπικὰ συμβούλια μὲ τὸ θέμα τοῦ βαπτίσματος καὶ τὴν οἰκουμενικὴ σημασία τῆς ἀμοιβαίας ἀλληλοαναγνώρισής του, καθὼς καὶ νὰ ὑπογραφοῦν μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν ἀντίστοιχες συμφωνίες. Τὸ Γερμανικὸ Ἐπισκοπικὸ Συμβούλιο ἀποδέχθηκε αὐτὴν τὴν πρωτοβουλία ἀπὸ τῆ Ρώμη, καὶ πρότεινε νὰ ἐπιδιωχθῆ ἡ ἀλλη-

λοαναγνώριση τοῦ βαπτίσματος σὲ ὅλην τὴν περιοχὴ τοῦ Γερμανικοῦ Ἐπισκοπικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας τῆς Γερμανίας (EKD). Μιὰ ὁμάδα ἐργασίας, στὴν ὁποία συμμετεῖχαν καὶ ἐκπρόσωποι τῆς Ἑνωσης τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν στὴ Γερμανία (ΕΚΟΚiD), τῆς Εὐαγγελικῆς - Μεθοδιστικῆς Ἐκκλησίας (ἐκ μέρους καὶ ἄλλων Ἐλευθέρων Ἐκκλησιῶν) καὶ τῶν Παλαιοκαθολικῶν (ἐκ μέρους καὶ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας), ἐπεξεργάστηκε ἓνα κείμενο, στὸ ὁποῖο καὶ συναίνεσαν τὸ Συμβούλιο τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας τῆς Γερμανίας καὶ τὸ Διարκὲς Συμβούλιο τοῦ Γερμανικοῦ Ἐπισκοπικοῦ Συμβουλίου. Στὸ κοινὸ αὐτὸ κείμενο συναίνεσαν οἱ ἐξῆς Ἐκκλησίες:

Αἰθιοπικὴ-Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. – Ἐργασιακὴ Κοινότητα Ἀγγλικανικῶν-Ἐπισκοπιανῶν Κοινοτήτων στὴ Γερμανία. – Ἀρμενικὴ-Ἀποστολικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία στὴ Γερμανία. – Εὐαγγελικὴ-Παλαιοκαλβινιστικὴ Ἐκκλησία στὴν Κάτω Σαξωνία. – Εὐαγγελικὴ Ἀδελφικὴ-Ἐνότητα... – Εὐαγγελικὴ Ἐκκλησία στὴ Γερμανία. – Εὐαγγελικὴ-Μεθοδιστικὴ Ἐκκλησία. – Καθολικὴ Ἐπισκοπὴ τῶν Παλαιο-Καθολικῶν στὴ Γερμανία. – Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία στὴ Γερμανία. – Ρωμαιο-Καθολικὴ Ἐκκλησία. – Αὐτόνομη Εὐαγγελικὴ-Λουθηρανικὴ Ἐκκλησία.

Ἡ οἰκουμενικὴ θεία Λειτουργία θὰ διεξαχθῆ ἀπὸ ἐκπροσώπους τῶν ἀνωτέρω συνυπογραφουσῶν Ἐκκλησιῶν. Ὁ προκαθήμενος τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας τῆς Γερμανίας, ἐπίσκοπος Βόλφγκανγκ Χοῦμπερ, θὰ κάνῃ τὴν εἰσαγωγὴ στὴ θεία Λειτουργία, ἐνῶ ὁ προκαθήμενος τοῦ Γερμανικοῦ Ἐπισκοπικοῦ Συμβουλίου, καρδινάλιος Κὰρλ Λέμαν, θὰ ἐξαποστείλῃ [:] τὴν ἑορταστικὴ κοινότητα μὲ μιὰν ἐντολὴν βαπτίσματος. Τὸ κήρυγμα θὰ ἀπαγγεῖλῃ ὁ ἐπίσκοπος Βάλτερ Κλάιμπερ (τῆς Εὐαγγελικῆς-Μεθοδιστικῆς Ἐκκλησίας). Γιὰ τὶς Ἐκκλησίες τοῦ Ἐργασιακοῦ Συνδέσμου Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν (EKD), ποὺ δὲν ὑπογράφουν τὴν ἀλληλοαναγνώριση τοῦ βαπτίσματος, θὰ ἐκφέρῃ χαιρετισμὸ ὁ πᾶστορας Βέρνερ Φοῦνκ (τῶν Μεννονιτῶν). Ἐνας λόγος γι' αὐτὴν τὴν ἐπιφύλαξη βρίσκεται στὴ θεολογικὴ ἀποτίμηση τοῦ νηπιοβαπτισμοῦ.

Τὸ Κείμενο τῆς Ἀμοιβαίας Ἀναγνώρισης τοῦ Βαπτίσματος

Τὸ χριστιανικὸ βάπτισμα

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἡ σωτηρία μας. Δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ὑπερνίκησε τὴν ἀπόσταση τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀπ' Αὐτὸν (Ρωμ. 5, 10), ὥστε νὰ μᾶς κάνει υἱοὺς καὶ θυγατέρες Του. Ὡς συμμετοχὴ στὸ μυστικὸ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀνάστασης τοῦ Χριστοῦ, τὸ βάπτισμα σημαίνει νέα γέννηση ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ. Ὅποιος ὑποδέχεται αὐτὸ τὸ μυστήριον καὶ καταβάσκει, ἐν τῇ πίστει, τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἐνώνεται μὲ τὸν Χριστὸ καὶ ταυτόχρονα μὲ τὸν λαὸ Του σὲ ὅλους τοὺς καιροὺς καὶ τόπους. Ὡς ἓνα σύμβολο τῆς ἐνότητος ὅλων τῶν Χριστιανῶν, τὸ βάπτισμα συνδέει μὲ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, τὸ θεμέλιο αὐτῆς τῆς ἐνότητος. Καὶ παρ' ὅλες τὶς διαφορὰς στὴν ἀντίληψη γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ὑφίσταται μεταξύ μας μιὰ βασικὴ συμφωνία ὡς πρὸς τὸ βάπτισμα. Γι' αὐτὸ καὶ ἀναγνωρίζουμε κάθε ἐκτελεσμένο βάπτισμα κατὰ τὴν ἐντολὴ τοῦ Ἰησοῦ, στὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μὲ τὴν συμβολικὴ πράξη τῆς καταβύθισης στὸ νερό, καὶ χαιρόμαστε γιὰ κάθε ἄνθρωπο, ποὺ βαπτίζεται. Αὐτὴ ἡ ἀμφίδρομη ἀλληλοαναγνώριση τοῦ βαπτίσματος ἐκφράζει τὸν θεμελιωμένο στὸν Ἰησοῦ Χριστὸ δεσμὸ τῆς ἐνότητος (Ἐφεσ. 44-6). Τὸ οὕτως ἐκτελεσμένο βάπτισμα, τελεῖται ἅπαξ καὶ δὲν ἐπαναλαμβάνεται.

Ἀναγνωρίζουμε τὸ ἔγγραφο τῆς Λίμα: Τὸ κοινὸ μας βάπτισμα στὸν Χριστὸ εἶναι “μιὰ πρόσκληση στὶς Ἐκκλησίες νὰ ξεπεράσουν ὅσα τὶς χωρίζουν καὶ νὰ ἐκδηλώσουν ὀρατὰ τὴν κοινότητά τους”. (Συγκλιτικὲς δηλώσεις τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν Πίστη καὶ τὸ Πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Οἴκουμενικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, Βάπτισμα, ἀρ. 6).

Ἀννόβερο, 23 Ἀπριλίου 2007».

* * *

Ὁ «Ὁρθόδοξος Τύπος» πιστεύει ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Γερμανίας, ἀλλὰ καὶ τὸ Φανάριον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγεται ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Γερμανίας, ὀφείλουν νὰ τοποθετηθοῦν δημοσίως δι' ἐπισήμου ἀνακοινώσεως. Καὶ νὰ μᾶς εἴπουν, ἐὰν εἰς τὸ ἐξῆς θὰ γίνεταί Ὁρθόδοξον Βάπτισμα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι προσέρχονται εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν ἀπὸ τὰς διαφόρους αἱρέσεις.

Β'

Βαρύτατον παράπτωμα**

Κύριε Διευθυντά,

Διαβάζοντας στὸν «Ὁρθόδοξον Τύπον» 1692/8.6.07 τὸ θέμα: «Τὸ πρῶτον μεγάλο βῆμα διὰ συνύπαρξιν μετὰ αἰρετικῶν. Ἡ δήλωσις διὰ τὴν ἀμοιβαίαν ἀναγνώρισιν τοῦ Βαπτίσματος», ὅπου ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Γερμανίας προέβη εἰς ἀμοιβαίαν ἀναγνώρισιν τοῦ βαπτίσματος 15 αἱρέσεων τοῦ παπισμοῦ καὶ προτεσταντισμοῦ.

Ἐπίσης στὴν ἐφημερίδα «Ἀκρόπολις» τῆς 9ης. 7. 98, ὅπου ἀνέφερε ὅτι στὴν Ἀμερικὴ συνεστήθη Εἰδικὴ Θεολογικὴ Ἐπιτροπὴ μὲ τοὺς παπικοὺς τῆς χώρας ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς... (βλ. «Ὁρθόδοξον Τύπον» 1335/1.10.99 σελ. 3 καὶ εἶχα γράψει ἐπιστολὴν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος δημοσιευθεῖσα τὴν 29ην.10. 99 μὲ ἀρ. τ. 1339 τοῦ «Ὁρθόδοξου Τύπου»), βλέπομεν ὅτι ἀπὸ τὸ βάπτισμα ἀρχίζει ἡ ἀναγνώριση τῶν αἰρετικῶν καὶ τὶς αἱρέσεις των ὡς ἀδελφές καὶ ἰσότιμες χριστιανικὲς ἐκκλησίες, γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν ἀναγνώριση ἱερωσύνης καὶ μυστήρια στοὺς παπικοὺς στὸ Μπαλαμάντ τοῦ Λιβάνου τὸ 1993 !...

Βαρύτατο τὸ παράπτωμά τους καὶ συνεπάγεται κατὰ τοὺς Κανόνας Καθαίρεσιν !...

Ὁ ΜΣΤ' Κανόνας τῶν Ἀποστόλων λέει ἐπὶ λέξει τὰ ἐξῆς:

«Ἐπίσκοπον, ἢ πρεσβύτερον αἰρετικῶν δεξαμένους βάπτισμα, θυσίαν, καθαιρεῖσθαι προστάσσομεν· τίς γὰρ συμφώνησις Χριστῷ πρὸς Βελίαλ; ἢ τίς μερίς πιστῶ μετὰ ἀπίστου;».

Τὰ ἴδια ἐπαναλαμβάνουν καὶ στὸν ΞΗ' Κανόνα οἱ Ἀπόστολοι καὶ ἡ ποινή τους εἶναι ἡ καθαίρεσις.

Στους δὲ ΜΖ', ΜΘ' καὶ Ν' ἀπαιτοῦν ἀκρίβειαν καὶ τάξιν τελέσεως τοῦ μυστηρίου τοῦ βαπτίσματος, κατὰ δὲ τὴν ἔρμηνεία τοῦ Ν' Κανόνος (Πηδάλιον ἐκδ. «Ἀστήρ», σελ. 63):

«Τρία εἶναι ἀναγκαιότατα, καὶ πάντη πάντως ἀπαραίτητα ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος· νερὸν ἡγιασμένον, κατάδυσις τριπλὴ καὶ ἀνάδυσις ἐν τῷ ὕδατι, καὶ ἐπίκλησις τῶν τριῶν ὑπερθέων ὑποστάσεων», δηλ. τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι τὸ πῶς κληρικοὶ ὄντες, ἀγνοοῦν καὶ περιφρονοῦν τοὺς βασικοὺς Κανόνας τῶν Ἀποστόλων, τῶν ἐμπορομένων ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τῆς Πεντηκοστῆς!... Φαντάζονται τὸν ἑαυτὸν τοὺς ἀνώτερο τῶν Ἀποστόλων, οἱ ὅποιοι θὰ καθήσουν ἐπὶ δώδεκα θρόνων, γιὰ νὰ δικάσουν τὴν οἰκουμένην (Ματθ. ιθ' 28, Λουκ. κβ' 30), ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, διὰ ἀσυγχώρητον (Λουκ. ιβ' 10) βλασφημίαν, στρεφόμενην κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος δὲν εἶπε στὸν Ἀνανία: *«Διατί ἐπλήρωσεν ὁ σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον;»* καὶ μετὰ ἀπὸ λίγο εἶπε καὶ στὴν γυναῖκα του Σαπφείρα: *«Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ Πνεῦμα Κυρίου;»* (Πράξ. ε' 3, 9).

Ἡ προσβολὴ καὶ περιφρόνησις δὲν στρέφεται μόνο ἐναντίον τῶν Ἀποστόλων, ἀλλὰ πρὸς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον!

Ἄς ἐγκύψουν στοὺς Κανόνες καὶ ἄς ἀνανήψουν προτοῦ νὰ εἶναι γι' αὐτοὺς ἀργὰ καὶ ἄς ἐπανορθώσουν ὅ,τι προλάβουν καὶ μπορέσουν!...

Ἄπ' ὅτι εἶδαμε, τὸ πρῶτον καὶ κύριον εἶναι ὁ κληρικὸς ποὺ βαπτίζει νὰ μὴ εἶναι αἰρετικὸς. Ἄλλὰ ποιὸς ἀπὸ τοὺς παπικοὺς καὶ προτεστάντες δὲν εἶναι;

Δεύτερον, ἀπαιτεῖται ἁγιασμένο νερό. Εἶναι δὲ σὲ ὄλους γνωστὸ ὅτι τὸ νερὸ τῶν παπικῶν, πολὺ δὲ περισσότερο τῶν προτεσταντῶν, δὲν ἀγιάζεται. Τὸ τρίτο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, λόγῳ τῶν αἰρετικῶν τοὺς πλανῶν, δὲν τὸ καθαγιάζει. Ἀφοῦ δὲν ἔχουν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, πῶς μπορεῖ νὰ ἔχουν καὶ νὰ ἐπικαλοῦνται τὸν Υἱὸν (Α' Ἰωάννου, β' 23) καὶ τὸν Πατέρα;

Τρίτον, τριπλὴ κατάδυσις καὶ ἀνάδυσις, τὴν ὁποίαν οἱ παπικοὶ δὲν ἐκτελοῦν καὶ ἀντὶ αὐτῆς χρησιμοποιοῦν τὸν ραντισμὸν. Ὅσο γιὰ τοὺς προτεστάντες, ὅπως καὶ νὰ τὸ κάνουν, ἅπαξ καὶ εἶναι αἰρετικοὶ εἶναι ἄκυρον τὸ βάπτισμά τους.

Τέταρτον καὶ τελευταῖον, τὴν ἐπίκλησιν τοῦ ὀνόματος τῆς Ἁγίας Τριάδος: «*Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος*», κατὰ τὴν ρητὴν ἐντολὴν τοῦ Χριστοῦ (Ματθ. κη' 19), οἱ παπικοὶ τὴν ἀντικατέστησαν μὲ τό: «*Ἐγὼ σὲ βαπτίζω καὶ σὲ ὀνομάζω...*, ἢ *σὲ χρίω κ.τ.λ.*», οἱ δὲ προτεστάντες, ἔστω καὶ ἂν κάνουν τὴν ἐπίκλησιν, τὸ μυστήριον μένει ἀνενεργό, ἀφοῦ μόνο δέχονται τὴν Ἁγία Γραφή καὶ ἀπορρίπτουν τὴν Ἱερὰ Παράδοση, στὴν ὁποία ἀνήκουν καὶ οἱ Κανόνες τῶν Ἀποστόλων καὶ τόσα ἄλλα!

Ποῦ λοιπὸν στηρίζονται καὶ ἀναγνωρίζουν τὸ βάπτισμα τῶν αἰρετικῶν;

Μετὰ τιμῆς
Παναγιώτης Ράπτης,
Ἐλευθ. Βενιζέλου καὶ 13ης Ὀκτωβρίου
48200 Φιλιππιάδα
Τηλ. 26.830-22.045

(*) Ἐφημερ. «**Ὁρθόδοξος Τύπος**», ἀριθ. 1692/8.6.2007, σελ. 4. Ἐπιμέλ. ἡμετ.

1. Ἡ ἀποψις τοῦ «Ο.Τ.», ὅτι ἡ πρόσφατος *ἀμοιβαία ἀναγνώρισις* τοῦ Βαπτίσματος στὴν Γερμανία ἀποτελεῖ δῆθεν «τὸ πρῶτον μεγάλο βῆμα» ἢ «τὰ πρῶτα βήματα ὑπὸ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας», στερεῖται σοβαρότητος, ἐφ' ὅσον ἡ αἰρετικὴ «Βαπτισματικὴ Θεολογία», ὡς θεωρία καὶ ὡς πράξις, ἔχει γίνεϊ ἀποδεκτὴ ἀπὸ τοὺς ὀρθοδόξους Οἰκουμενιστὰς πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως κατὰ τὴν τελευταία τουλάχιστον 40ετία.

• Βλ. γιὰ τὸ θέμα τῆς «Βαπτισματικῆς Θεολογίας» τὸ Ἀφιέρωμα στὴν Ἱστοσελίδα μας: [«Διατύπωσις τῆς ἐκκλησιολογικῆς αἰρέσεως τῆς “Βαπτισματικῆς Θεολογίας”»](#).

(**) Ἐφημερ. «**Ὁρθόδοξος Τύπος**», ἀριθ. 1696/6.7.2007, σελ. 5. Ἐπιμέλ. ἡμετ.